

[Holger Eriksen.]

er det også udtryk for en forskelsbehandling af de forskellige medborgere. Det viser sig bl. a. derved, at de, der har råd til at spise smør, får deres forbrug af denne vare holdt udenfor, medens derimod de, der af økonomiske grunde er nødt til at spise den mindre velsmagende margarine, er nødt til at betale omsætningsafgift. Det viser sig også ved, at man medtager kød, flæsk og fjerkræ, hvorved de mange, der selv producerer disse varer, bliver fritaget for at betale skat. Man tager altså en bestemt gruppe af befolkningen og siger: for disse vigtige varers vedkommende skal I have en anden status i forhold til skatten end de øvrige medborgere. Jeg betragter dog disse formuleringer som noget i retning af en lapsus, der forhåbentlig let kan blive rettet.

Hvis den foreslåede omsætningsskat stod alene, kunne der efter min mening ikke siges noget godt om den, men man må indrømme, at en del af dens uheldige virkninger bliver afbalanceret ved den foreslåede nedsættelse af den direkte skat og navnlig derved, at de, der har over 50 000 kr. i skattepligtig indtægt, hvilket vel svarer til en faktisk indtægt på ca. 85 000 kr. — der er ikke mange af den slags skatteydere — ikke får nogen kompensation for den omsætningsskat, de må udrede. Til gengæld er den kompensation, de øvrige skatteydere får, jo i høj grad ude af balance, forstået således, at de med relativt store indtægter får mere end dækning, medens der bliver underskud for de mindre. For en skattepligtig indtægt på 6 000 kr. bliver nedsættelsen af den direkte skat efter den højtærede finansministers oplysninger 48 kr. Samtidig dermed regnes der med, at omsætningsskatten i gennemsnit vil udgøre 2,4 pct. af den skattepligtige indtægt. Da omsætningsskatten imidlertid, fordi der også skal betales afgift af den selv, bliver 5,25 pct., kan man vel regne med ca. 2,5 pct., dog naturligvis noget forskelligt for de forskellige indtægter. Går vi nu ud fra de 2,5 pct., bliver vedkommende skatteydere udgift til omsætningsskatten altså 150 kr. eller et nettounderskud på 100 kr. Tager vi det næste tal i den opgivne skala, vil besparelsen blive 213 kr. for de direkte skatter og udgiften til omsætningsskatten 200 kr., altså balance. Det samme gælder

indtægtgruppen 12 000 kr., medens indtægtgruppen 16 000 kr. får en nettobesparelse på 53 kr. Anderledes stiller det sig med indtægtgruppen 20 000 kr. svarende til ca. 25 000 kr. i faktisk indtægt; den får en nettolettelse på 593 kr., altså efter at man har fradraget udgifterne til omsætningsskatten, og gruppen på 25 000 kr., det vil sige en faktisk indtægt på nogle og tredive tusind, får en nettolettelse på 668 kr. Selv for gruppen 30 000 kr. skattepligtig indtægt, det vil sige godt 40 000 kr. i faktisk indtægt, bliver der en nettolettelse på lige ved 500 kr.

Jeg har i disse tal ikke medtaget virkningerne af bortfaldet af lettelsen for merindkomst, fordi den stort set kun gælder det første år. Da den i sin tid blev vedtaget, fik skatteudvalget i hvert fald fra finansministeriet et talmateriale, der skulle bevise, at der praktisk talt ikke var tale om en lettelse, men kun om en udjævning af skatten, når man fordelte det over 7 år.

De uheldige virkninger, som jeg har peget på, kunne være undgået, hvis man havde bevaret den nugældende overgrænse for proportionalbeskatningen, men hævet mindstebeløbet til 7 000 kr. i overensstemmelse med socialdemokratiets arbejdsprogram. Det ville give en betydelig bedre stilling for de mindre og jævne indtægter og til gengæld ikke de lettelser højere op, som jeg lige har omtalt. Det er muligt, at det ville give et provenutab — muligvis endog et temmelig stort provenutab — men det kunne vel være udlignet ved, at man manipulerede lidt med procenterne, eventuelt ved at gøre de 24 pct., som opkræves nu, til 25 pct. Det ville blive til fordel for skatteyderne alligevel. Men selv i dette tilfælde ville det blive galt med de mindste indtægter. Man kan, således som det også er bebudet, bøde derpå ved at forhøje renten til folkepensionister og dermed ligestillede og som foreslået børnebidraget. Men hvad det sidste angår, kommer det jo kun dem til gode, der har børn, og det overstiger vel næppe de merudgifter, de pågældende får til børnene netop i kraft af denne lov.

Men vi har en gruppe af arbejdere, som uden hensyn til den fulde beskæftigelse har mange spild dage; jeg tænker navnlig på løsarbejderne på landet. Mange af dem har under de 6 000 kr. i skattepligtig indtægt.